Ankenævnet for Forsikring

928/13

Den 20. november 2013 blev i sag nr. 84.738:

xxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Gjensidige Forsikring ASA
A.C. Meyers Vænge 9
2450 København SV

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har retshjælpsforsikring i Gjensidige Forsikring ASA. Han klager ved sin advokat over, at selskabet har afvist at give forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til en retssag mod modpartens ansvarsforsikringsselskab vedrørende fortolkning af erstatningsansvarsloven.

Selskabet har afvist at give forhåndstilsagn om retshjælpsdækning med henvisning til, at der ikke er rimelig grund til at føre sagen.

Af klagerens advokats stævning til byretten af 17/5 2013 fremgår bl.a.:

> "SAGSFREMSTILLING:
> Sagen vedrører sagsøgers erstatningskrav efter et færdselsuheld den 14. oktober 2009.
>
> Ved Arbejdsskadestyrelsens vejledende udtalelse af 30. maj 2012 blev sagsøgers méngrad vurderet til 25% og erhvervsevnetabet til 75% (bilag …).
>
> Sagsøger var på skadestidspunktet 36 år gammel, hvorfor erhvervsevnetabserstatningen nedsættes med 7%, jf. erstatningsansvarslovens § 9.
>
> Sagsøgte har anerkendt erstatningspligten over for sagsøger for den pågældende tilskadekomst, men sagsøgte har foretaget aldersreduktion efter nedsættelse af kravet til maksimum efter erstatningsansvarslovens § 6, stk. 2.
>
> Sagen vedrører en enkel fortolkningsproblematik; Skal aldersreduktion, efter erstatningsansvarslovens § 9 foretages før eller efter, at der er sket nedsættelse til erstatningsmaksimum, jf. erstatningsansvarslovens § 6, stk. 2 (bilag …).

Sagsøgte har betalt kr. 7.718.070,00, hvorfor sagsøger har et resterende krav på kr. 580.930,00 med tillæg af renter fra den 22. juli 2012, dvs. én 1 måned efter at sagsøgers krav blev fremsat, jf. erstatningsansvarslovens § 16., såfremt aldersreduktion skal ske før, der sker nedsættelse efter erstatningsansvarslovens § 6, stk. 2.

ANBRINGENDER:
Til støtte for påstanden gøres det gældende,

at det af ordlyden af erstatningsansvarsloven § 6, stk. 2 fremgår, at *'erstatningen kan højst udgøre',* hvorfor det således efter ordlyden er den endelige erstatning, der er maksimeret.

Flertallet af udvalget i Betænkning nr. 976, 1983 (bilag …) anfører, er det afgørende, ligesom indenfor erstatningsretten i øvrigt, er, at skadelidte skal have mulighed for at få dækket sit fulde individuelle tab. En begrænsningsregel må på denne baggrund fortolkes indskrænkende.

Den omstændighed, at begrænsningsreglen i loven er placeret forud for reduktionsreglen, er alene historisk betinget, idet den tidligere maksimumsgrænse knyttede sig til årslønnen og dermed naturligt var placeret i § 6.

Under henvisning hertil, indkaldes sagsøgte til at give møde for Retten i …, på den af retten ved påtegning på nærværende stævning angivne dag og tid, for dér at svare i sagen og medbringe de dokumenter, som sagsøgte vil påberåbe sig.
…
SAGENS BEHANDLING:
Sagen begæres henvist til Østre Landsret med henblik på en principiel afgørelse."

Over for nævnet gør klagerens advokat gældende, at selskabet skal yde retshjælpsdækning. Til støtte herfor henviser han i brev af 8/7 2013 til nævnet til stævningen og anfører bl.a.:

"Jeg skal ikke undlade at bemærke, at den eneste landsretsdom, der har taget stilling til spørgsmålet, var henvist til landsretten som førsteinstans, idet sagen blev betragtet som principiel. Sagsøger ankede ikke dommen til Højesteret, hvilket efter det oplyste, også skyldtes, at der var en forældelsesproblematik i sagen. Uanset baggrunden for manglende anke af landsretssagen, mangler Højesterets stillingtagen til det principielle spørgsmål."

Selskabet har i brev af 25/7 2013 til nævnet bl.a. anført:

"**Sagens fakta og vores vurdering**
Vores forsikringstager kom til skade i et færdselsuheld den 14. oktober 2009 og vil stævne modpartens ansvarsforsikringsselskab for yderligere udbetaling af erstatning for erhvervsevnetab.

Skadelidtes årsløn medfører, at erhvervsevnetabserstatningen efter erstatningsansvarslovens § 6, stk. 1 overstiger erstatningsmaksimum i § 6, stk. 2.

Sagen drejer sig, om aldersreduktionen efter lovens § 9 skal foretages før eller efter, at der er sket nedsættelse til erstatningsmaksimum.

3. 84.738

Østre Landsret har i U 2012.2495 Ø taget stilling til spørgsmålet og afsagde følgende enstemmige dom:

'Rettens begrundelse og resultat:
Erstatningsansvarslovens bestemmelser og rækkefølge fører til, at der ved udmåling af erstatning for erhvervsevnetab først beregnes et kapitaliseret erstatningsbeløb i overensstemmelse med § 6, stk. 1, jf. § 7 og § 5, stk. 3. Erstatningsbeløbet kan ikke overstige det indekserede maksimumbeløb i § 6, stk. 2. Her efter skal der foretages et fradrag i erstatningsbeløbet afhængig af skadelidtes alder ved skadens indtræden i overensstemmelse med § 9. Der er ikke i lovens forarbejder holdepunkter for en anden fremgangsmåde ved udmålingen.'

Retshjælpsforsikringen dækker ikke omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. fordi sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi disse ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand (retshjælpsbetingelsernes § 5.1).

Selskabet skal - på det foreliggende grundlag - afgive udtalelse om, hvorvidt tvisten er dækket af forsikringen eller ikke. Selskabet har både ret og pligt til at give udtryk for tvivl om sagens rimelighed (retshjælpsbetingelsernes § 2).

På det foreliggende grundlag mener vi ikke, at vores forsikringstager har en rimelig sag pga. den meget klare Østre Landsrets dom.

Advokaten henviser til, at byretten i U 2012.2495 Ø havde henvist sagen til landsretten, idet sagen blev betragtet som principiel. Men på det tidspunkt var der ikke taget stilling til spørgsmålet ved domstolene.

Vi har i vores brev af 28. juni 2013 oplyst, at vi vil foretage en ny vurdering, hvis også denne sag henvises af byretten til landsretten på grund af principiel karakter.

På nuværende stade af sagen kan vi ikke yde forhåndstilsagn om retshjælpsdækning."

Hertil bemærker klagerens advokat i brev af 5/9 2013 til nævnet, at en identisk juridisk problemstilling allerede én gang er vurderet som værende principiel, hvorfor han mener, at selskabets afvisningsgrund er ufunderet.

Af forsikringsbetingelserne fremgår:

"**§ 2. Hvilke tvister er dækket af retshjælpsforsikringen?**
…
3. Selskabet skal - på det foreliggende grundlag - afgive udtalelse om, hvorvidt tvisten er dækket af forsikringen eller ikke. Selskabet har både ret og pligt til at give udtryk for tvivl om sagens rimelighed. Dækningstilsagn er begrænset til omkostninger, der står i et rimeligt forhold til sagens genstand.
…
§ 5. Hvilke omkostninger er ikke dækket af retshjælpsforsikringen?
1. Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. fordi sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi disse ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand."

4. 84.738

Nævnet udtaler:

Landsretten ses i U2012.2495 Ø at have taget stilling til spørgsmålet, om aldersreduktion i henhold til erstatningsansvarsloven § 9 skal foretages før eller efter, at der er sket nedsættelse af erstatningsbeløbet i henhold til lovens § 6, stk. 2. Nævnet finder herefter, at der ikke er grundlag for at kritisere, at selskabet har afvist at give forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til retssagen mod ansvarsforsikringsselskabet med henvisning til, at der ikke er rimelig grund til at føre sagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Poul Sørensen

udskriften bekræftes

Kim Sparlund